

UZASADNIENIE

Powód C. (...) wniósł pozew przeciwko pozwanemu R. Ś. o zapłatę, z tytułu wierzytelności nabytej w drodze umowy przelewu, o świadczenie usługi telekomunikacyjnej.

Pozwany w sprzeciwie od wydanego przez ten sąd nakazy zapłaty, wniósł o oddalenie powództwa w całości, podnosząc zarzut nieistnienia zobowiązania, braku legitymacji procesowej czynnej powoda.

W toku postępowania strony podtrzymały swoje stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 26.02.2013r. (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarła z pozwanym R. Ś., umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych, dla numeru telefonu pozwanego (...). Powód zobowiązał się do zapewnienia usługi telekomunikacyjnej, a pozwany zobowiązał się m.in. do ponoszenia miesięcznej opłaty abonamentowej w wysokości 149,90 zł oraz została mu przyznana ulga w wysokości 5437,71 zł. Umowę zawarto na okres 24 miesiące, a po upływie tego terminu przekształciła się w umowę na czas nieoznaczony. 31.12.2013r. (...) Spółka akcyjna zmieniła firmę na (...) Spółka akcyjna.

Dowód:

- umowa, k. 90-94,
- odpis pełny KRS, k. 122-131.

Dnia 9.11.2015r. (...) Spółka akcyjna i pozwany R. Ś. zawarli umowę nr (...) w przedmiocie usługi telekomunikacyjnej dla numeru (...). Powód zobowiązał się do zapewnienia usługi telekomunikacyjnej, a pozwany zobowiązał się m.in. do ponoszenia miesięcznej opłaty abonamentowej oraz została mu przyznana ulga w wysokości 1802,54 zł. Tego samego dnia strony zawarły aneks do ww. umowy, przedłużając jej obowiązywanie do 24 miesięcy. Po upływie tego okresu umowa miała przekształcić się w umowę na czas nieokreślony. Strony ustaliły szczegóły usług świadczonych przez operatora oraz zobowiązania pozwanego. Wysokości ulgi przyznanej abonentowi w związku z zawarciem aneksu wynosiła 760,14 zł.

Dowód:

- umowa, k. 75-85,
- aneks do umowy, k. 88

(...) Spółka akcyjna wystawiła w dniu 14.02.2017r. i 14.03.2017r. dla pozwanego faktury Vat na kwoty po 73,79 zł oraz w dniu 19.05.2017r. notę obciążeniową na kwotę 517,83 zł w związku z niedotrzymaniem warunków umowy zawartej na czas określony.

Dowód:

- faktura Vat, k. 119, 120,
- nota obciążeniowa, k. 118.

Umową ramową cyklicznego przelewu wierzytelności z dnia 31.07.2017r., (...) Spółka akcyjna i powód postanowili ustalić zasady, w oparciu o które nastąpi przeniesienie wierzytelności na rzecz powoda. Strony ustaliły sposób przelewania wierzytelności w trzech portfelach, ich przewidywaną łączną wysokość, podmioty uprawnione

do przetwarzania danych, sposób zawierania porozumień odnośnie przelewu wierzytelności w poszczególnych portfelach, jak również ustaliły, że skutek przelewu wierzytelności nastąpi dopiero z chwilą zapłaty ceny określonej w porozumieniu. Każda wpłata od dłużnika na rzecz O. po zawarciu porozumienia należna była powodowi, a strony umowy ustaliły również sposób ich przekazywania.

Dowód:

- umowa ramowa, k. 69.

W dniu 18.08.2017r. (...) Spółka akcyjna (cedent) i powód zawarły umowę zwaną porozumieniem, gdzie postanowiono, że cedent przeniesie na powoda wierzytelności, m.in. wobec pozwanego R. Ś., wynikające z ww. faktur Vat i noty obciążeniowych. Nabywca wierzytelności uiszczył wymaganą cenę sprzedaży.

Powód zawiadomiła pozwanego o przelewie ww. wierzytelności, a pismem z dnia 25.10.2018r. wezwał pozwanego do zapłaty kwoty w łącznej wysokości 2284,96 zł

Dowód:

- umowa przelewu wierzytelności, k. 71-74,

- odpis KRS – 40-44,

- wypis z rejestru powoda - k. 45-48, 57-62

- pełnomocnictwo k. 53,

- pełnomocnictwo, k. 54-56.

Dnia 23.08.2017r. pozwany po uzyskaniu od pracownika (...) SA informacji o zaległości w zapłacie dwóch ww. faktur Vat, wpłacił na rzecz (...) SA kwotę 148,26 zł, spłacając wierzytelności w tym zakresie w całości.

Dowód:

- potwierdzenie przelewu, k. 20,

- przesłuchanie pozwanego, k. 166-169.

Pismem z dnia 13.09.2017r. (...) – działając na zlecenie powoda – wezwał powoda do zapłaty kwoty 755,15 zł.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty, k. 49,

- dowód nadania, k. 51-52.

Sąd ustalił, co następuje:

Powództwo okazało się nieuzasadnione.

Umowa wiążąca pozwanego z poprzednikiem prawnym powoda została uregulowana w art. 56 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (Dz.U.2018.1954 ze zm.).

W sprawie niesporne było zawarcie umów między poprzednikiem prawnym powoda, a pozwanym, sporna była legitymacja procesowa czynna, istnienie roszczenia co do zasady i wysokości.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do najdalej idącego zarzutu w zakresie braku legitymacji procesowej czynnej sąd doszedł do wniosku, że nie był on zasadny. Powód wykazał ją należycie na podstawie art. 509 kc oraz załączonej do pozwu umowy przelewu wierzytelności wraz z załącznikami oraz potwierdzenia przelewu ceny.

Za trafny uznano zaś zarzut pozwanego w zakresie istnienia roszczenia i jego wysokości. Powód domagał się m.in. zapłaty tytułem roszczenia głównego kwoty 517,83 zł, wynikającej z noty obciążeniowej wystawionej przez jego poprzednika prawnego. W tym jednak zakresie w żaden sposób nie wyjaśnił z jakiego tytułu, na jakie podstawie faktycznej i prawnej, nota została wystawiona, jak również nie wyjaśnił w jaki sposób kwota taka została ustalona. Również pozwany zaprzeczał istnieniu takiego zobowiązania, a przesłuchiwany przed sądem zeznał, że przypuszcza, iż dotyczy ona umowy zawartej w dniu 26.02.2013r. Zdaniem jednak sądu budzi to wątpliwości w kontekście zapisu na nocie obciążeniowej. Wskazano tam bowiem, że została ona wystawiona za „niedotrzymanie warunków umowy zawartej na czas określony”. Tymczasem umowa na którą wskazywał pozwany (pierwotnie zawarta na 24 m-ce) od 26.02.2015r. przekształciła się w umowę zawartą na czas nieoznaczony. Skoro więc nota obciążeniowa została wystawiona 19.05.2017r., nie mogła dotyczyć tej umowy. Powód w żaden sposób nie wykazał zaś aby umowa z 2013r. została następnie przedłużona na kolejny czas oznaczony. Do pozwu załączono 3 umowy, pierwsza z 26.02.2013r. dotycząca nr (...), druga z 9.11.2017r. była związana z numeru (...) i trzecia również z 9.11.2015r. także nr (...). Żadna więc z tych umów nie stanowiła przedłużenia umowy z 2013r. na kolejny okres oznaczony. Tym samym nie sposób było stwierdzić, której z ww. umów w rzeczywistości miała dotyczyć załączona do pozwu nota obciążeniowa. Co więcej ani z tego dokumentu, ani też z treści pozwu i dalszych pism procesowych, nie wynika jaka była podstawa faktyczna i prawna obciążenia pozwanego taką właśnie kwotą. Powód nie wyjaśnił jakie żądanie pierwotnego wierzyciela zawierało się w tej nocie. Powód nie wykazał także czy którakolwiek z tych umów została pozwanemu wypowiedziana lub rozwiązana z jego winy. Także pozwany zaprzeczał aby kiedykolwiek doszło do rozwiązania łączących go z pierwotnym wierzycielem umów. Tym samym brak było jakiegokolwiek dowodu wykazującego istnienie podstawy do obciążenia pozwanego ww. notą. W konsekwencji nie sposób także ustalić sposobu wyliczenia kwoty wskazanej w nocie, czego nie uczynił nawet powód w toku procesu.

Odnosnie drugiej z kwot wskazywanych przez powoda jako należność główna – 73,79 zł – pozwany wykazał, że została ona zaspokojona jeszcze przed złożeniem pozwu w sprawie, a mianowicie w dniu 23.08.2017r. (k. 20). W tym miejscu należy wskazać, że niespójne i niepoparte żadnymi dowodami były twierdzenia powoda jakoby zaliczył już wpłatę pozwanego na poczet innych, niedochodzonych wierzytelności. Jak wynikało z treści pozwu i dalszych pism procesowych, powód na poczet trzech należności (2 x 73,79 zł i 1x 0,68 zł) zaliczył wpłaty dokonane przez pozwanego w dniu 6.10.2017r. Bez wątplenia więc nie mogła być to wpłata wskazywana przez pozwanego, gdyż była ona dokonana kilka miesięcy wcześniej, tj. 23.08.2017r., co pozwany wykazał dowodem w postaci potwierdzenia przelewu.

W zakresie kwoty 68,22 zł, która miała stanowić odsetki od pozostałej do zapłaty kwoty należności głównej, to mając na względzie akcesoryjny charakter roszczenia odsetkowego, oddalenie powództwa co do roszczenia głównego skutkowało także oddaleniem go co do odsetek.

Odnosnie kwoty 6,63 zł stanowiącej odsetki od zapłaconych po terminie zobowiązań, pozwany wykazując wpłatę z dnia 23.08.2017r. na kwotę 148,26 zł, w całości pokrył również tę wierzytelność.

Mając powyższe na uwadze, powództwo oddalono w całości.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 kpc, a na koszty poniesione przez pozwanego składało się wynagrodzenie pełnomocnika.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)